

nogen Tid siden her i Salen har antydet, og som der ogsaa senere af Andre er hentydet til. Man kan jo nemlig bruge Søminer til activt Forsvar. De kunne egentlig talt benyttes som Projectiler; man vil ved Hjælp af Vaade kunne føre dem imod Fjenden og grundskyde ham dermed. Det staaer for mig, som om disse Torpedos eller Søminer ere et Vaaben, som navnlig vil blive anvendt paa den sidste Maade. For Tiden søger man at ramme de fjendtlige Skibe ved Hjælp af almindelige Projectiler, som kastes gennem Luften. Er Vandseret saa stærkt, at Kuglerne ikke kunne trænge igjennem, ja, saa ere de jo temmelig virkningsløse. Kan man nu derimod føre en Sømine ud til det fjendtlige Skib, som man under Vandet bringer til at explodere imod den Deel af Skibsidens, som ikke er pandsret, saa ødelægger man Skibet. Jeg troer, at denne sidste Anvendelse vil faae en Fremtidsbetydning, at Torpedos paa en Maade kunne betragtes som Fremtidsprojectiler, men Fremtidsprojectiler kunne vi ikke bruge i Nutiden, og det er derfor min Anskuelse, at man ingenlunde maa kaste Brag paa det Forsvarsvaaben, man nu har i Kanonerne. Bestykker man Søforterne med de Kanoner, som ere forlangte, vil man i alle Tilfælde, saaledes som Forholdene ere, faae et overordentlig kraftigt Skytis til Forsvar, og det maa erindres, at man fra disse Forter jo vil kunne skyde med samme Virkning paa Skibet, som man fra Skibet vil kunne skyde paa Forterne. Fører Skibet svært Skytis, og kan udkaste sine Projectiler $\frac{3}{4}$ Mill, kan man gjøre det Samme fra Forterne, (Hæge Forterne ere større Gjenstande, som lettere kunne træffes). Min ærede Sidemand siger, at Forterne ere større Gjenstande, det er ganske vist, men det maa ogsaa erkjendes, at der er Sandsynlighed for, at man fra Forterne kan tage sikrere og bestemtere Stgte end fra Skibet. Der er altid under en Kamp en Bevægelse i Skibet, som der naturligtvis ikke er paa den faste Gjenstand, Fortet, saa det troer jeg gaaer lige op. Jeg vil komme tilbage paa, hvad jeg vilde godtgjøre. Have vi altsaa nu Kanoner, som kunne skyde ligesaa langt som de, det fjendtlige Skib har, saa er det jo klart, at vi i ethvert

Fald kunne være farlige for Fjenden i samme Afstand, i hvilken han er farlig for os. Kunne vi nu skyde $\frac{3}{4}$ Mill med vore Kanoner, saa kunne vi sandsynligtvis holde ham i denne Afstand, og da Forterne ligge circa $\frac{1}{4}$ Mill fra Hovedstaden, saa paastaer jeg, at saaledes som Forholdene nu ere — jeg tør ikke sige, som de ere om 10 Aar, til den Tid kan der være skeet mange Ting, — men som Forholdene ere nu, ville vi ved at bestykke Søforterne med disse 11 Tommers Kanoner kunne holde Fjenden i omtrent 1 Mills Afstand fra Hovedstaden, altsaa i en Afstand, hvorfra man egentlig ikke kan ansee et Bombardement for farligt. Der er nu yttret endel om disse Søforter, at de ikke ere stærke nok o. s. v. Dertil maa jeg svare, at dengang de bleve byggede, antog man, at de vare stærke nok, og jeg er nær ved at troe, at de ere stærke nok endnu. Der er iaar blevet anstillet Prøver imod Betonmure af samme Tykkelse som den svageste Muur paa Søforterne. Man skød i kun 100 Alens Afstand, altsaa i en raserende horizontal Skudlinie mod en vertical Muur. — Ganske vist skød man igjennem Muren, men en Muur umiddelbart bagved skød man ikke igjennem; den blev heller ikke ødelagt, der blev, om jeg saa maa sige, kun en Bule i Muren. Men nu vil jeg gjøre opmærksom paa, at det var i 100 Alens Afstand; og Stødet, Indtrængelsen, er afhængig af Hastigheden; jo mindre Hastigheden er, jo mindre er Indtrængelsen; men Hastigheden aftager igjen med Afstandens Forøgelse. Er nu Skudafstanden ikke 100 Alen, men c. 1,000 Alen, den Afstand, hvori Beshydningen, selv i ugunstigste Tilfælde vil kunne finde Sted, vil Stødet ogsaa blive svagere, Indtrængelsen mindre, og det kunde vel ligesom mathematisk bevises, at saa vilde Projectilet ikke trænge igjennem den Muur. Dertil kommer, at et Projectil, udsendt i den Afstand, ikke vil træffe Muren perpendiculart, men skævt, fordi Projectilet har en nedfaldende eller Bue-Bevægelse, altsaa Anslaget blive svagere. — Jeg tør altsaa i alle Fald paastaæ, at i den Afstand, hvori Beshydningen sandsynligtvis vil finde Sted, naar Farvandet er godt beskyttet ved Søminer, ca. $\frac{3}{4}$ Mill, vil det svære Skytis, som nu anvendes selv